

Nje vodilne ideje in metode — racionalizem, areligioznost, znanstvenost — so po njegovem mnenju zamašile večne kulturne vrelce in zaznamovale intelektualistično epoho s smrtjo. Odgovorne so za vso zmedo, ki je nastala zadnja desetletja v Evropi. Katastrofe, ki zaznamujejo našo dobo, pa so s tem v zvezi znak prvinskega presnavljanja, propadanja starega in porajanja novega.

(Konec prihodnjič.)

Stano Kosovel: Kamor pogledam

Kamor pogledam — azurnih valov veletoki,
v sinjezelenih vodah plavajoči otoki,
jadra, mornarji, galebi, daljave, oči —
kje smo še mi!...

Kamor prisluhnem — harmonično mehki glasovi
se pogovarjajo v gluhem jeziku z rodovi,
ki — še nerójeni — prožijo dušnim očem
skladen objem.

Kamor pogledam — vetrovi se vežejo z brati;
v dušah neznanci iskreno želijo spoznati
bratske poti tujih ciljev, njih solnc in njih zvezd
slast in bolešt.

Kamor prisluhnem — zaprta daljava odstira
svoja bogastva in kaže jih duši vsemira,
kakor nenadna bi jasnost preklala temò,
govori z njo.

Kamor pogledam — povsodi preprežene niti,
v vlaknih posameznih vozli človeštva so skriti,
nitim začetka ne konca ni, kakor prostranstva nadej,
nimajo mej.

Kamor prisluhnem — ušesu odzove brnenje,
zgane se kri, v mrtvi snovi zapólje življenje,
dvigne v višave se, skloni k prstenim se tlom
slednji atom.

Kamor pogledam — brezkraino kraljestvo se širi,
v tisoč smeri so iz njega izstréljeni tiri;
vlaki vseh časov in krajev srečujejo v njem se, in njihov izraz
moj je obraz.